

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 100 af 15. Maj 1903 om Afløsning af Tienden.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 29. Marts 1904 om Københavns Personbanegaard m. m.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Opførelse af et nyt Garnisonssygehus i København.

Mødet hævet Kl. 1²⁵.

111. Møde.

Fredag den 16. April Kl. 2^{1/2}.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 100 af 15. Maj 1903 om Afløsning af Tienden.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3557).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

J. C. Christensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale at vedtage det foreliggende Lovforslag. Derved bliver et Spørgsmaal løst, som vi forhandlede om tidligere paa Vinteren. Og derved bliver formentlig Forholdene ordnet saaledes, at de Tiendeydere kan være tilfredse, der ikke har naaet at faa deres Tiende afløst saa tidligt som de andre. Det er vel neppe nogen Hemmelighed for Tingets Medlemmer, at Finansministeren har stillet Forslag til Tillægsbevillingsloven om at komme dem til Hjælp, der har Jordebogsafgifter at yde. Naar ogsaa det bliver vedtaget, kommer vi ud over de vanskelige Spørgsmaal, som vi behandlede for en Tid siden.

Jeg skal derfor som sagt anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Hauge: Det foreliggende Lovforslag betegnes som et Tillæg til Tiendeloven af 15. Maj 1903, efter hvilken Tienden skulde afløses i Henhold til nærmere bestemte Regler. Staten skulde yde en meget betydelig Sum dertil. Og nærværende Lovforslags Vedtagelse vil ogsaa betyde en betydelig Udgift for Staten, altsaa en Tillægsudgift for Staten til Tiendeafløsningen. I § 1 bestemmes det, at Tiendemodtagerne for 1915 og de følgende Aar, indtil Tienden er afløst i Henhold til Loven af 1903, ikke kan forlange den fulde Tiende udbetalt, men skal nøjes med et Beløb, der svarer til Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for Aarene 1892—1901, det Tiaar, hvorefter Tiendeafløsningen beregnes. Denne Bestemmelse, synes jeg, er affattet helt igennem efter et rigtigt Princip, og mod den har jeg altsaa intet at indvende.

Efter § 2 skal der ydes et meget betydeligt Tilskud, der er opgjort af Ministeriet til 450,000 Kr., til Tiendeyderne. Dette er ikke saa glædeligt, saa meget mindre som der ikke i Lovforslaget er antydnet noget om, hvorledes man skal skaffe disse Penge til Veje. Tiendeyderne blev ved Loven af 1903 meget gunstigt stillede dels derved, at Afløsningen blev anordnet efter de lave Kapitelstakster fra 1892—1901, og dels derved, at Staten ydede et betydeligt Tilskud til Afløsningen. Der var i Tiendeloven en Bestemmelse i § 6, der lod formode, at man kunde tilendebringe Afløsningen i 1908. Den har imidlertid ikke fundet Sted for alle Tiendeydernes Vedkommende. Da nu de høje Kapitelstakster for 1914 skulde udredes, var det naturligt, at de Tiendeydere, hvis Tiende endnu ikke var afløst, følte sig noget brøstholdne. Da den højtærede Landbrugsminister kom med sit Lovforslag om en overordentlig Kapitelstakst, blev der fra Venstres Side, og maaske ogsaa fra anden Side, stillet Krav om, at de, der ikke havde faaet deres Tiende afløst, skulde have en Erstatning for den Skade, der derved blev paaført dem. Men alle Bestræbelser for at faa en overordentlig Kapiteltakst gennemført, for i det hele at lette Byrderne for de Folk, der skulde svare Afgift efter Kapitelstakst, mislykkedes, takket være den Holdning, Venstre indtog til Spørgsmaalet. Nu foreligger der altsaa Forslag om at yde Tiendeyderne en Hjælp, der kan opgøres til 450,000 Kr. Men denne Hjælp skal ikke beregnes paa